

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

mgvobe.com

**THE SEVEN LAWS OF
MONEY**

Michael Philips

ကိုယ့်နောက်ကလိုက်နေသည့် ငွေ

ခင်မောင်ညို(ဘောဂဗေဒ)

ဒုတိယအကြိမ်

mgvobe.com

ငွေရှိရုံဖြင့်

ရည်မှန်းချက်များကို

ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

လူများကသာ မိမိတို့၏ ရည်မှန်းချက်များကို

ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

လူများသည်

မိမိတို့၏ အလုပ်၊ မိမိတို့၏ စိတ်ကိန်းများကို

သေသေချာချာ ကြိုးကြိုးစားစားသာ

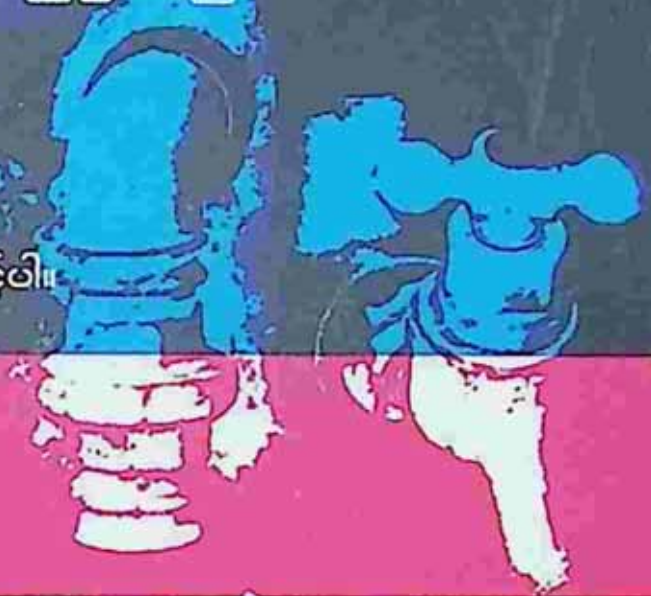
လုပ်ကြမည်ဆိုလျှင်

ငွေစာ နောက်မှ လိုက်လာမည် ဖြစ်သည်။

စသာစပါ

ဆက်သာ လုပ်ပါ

တစ်ခုခု ပြီးအောင် လုပ်နှင့်ပါ။

kmn0012

1,500.00 KS

ငွေသည် လူ့ရှေ့မဟုတ်
 လူ၏အစွမ်းသတ္တိနှင့်
 ကြံဆောင်ကြိုးစားမှုသည်သာ
 ရှေ့ဖြစ်ကြောင်း၊
 ငွေအပေါ် နားလည်သဘောကပေါက်သည်နှင့်အမျှ
 လူနောက်က
 ငွေသည် သေချာပေါက် လိုက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊
 ငွေနှင့်ပတ်သက်သော အရှင်းလင်းဆုံး ဥပဒေသများ။

ကိုယ်နေစက်ကလိက်နေသည့် ငွေ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၄၁၁၀၅၀၄ နှင့်

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၆၃၈၀၅၀၇ ဖြင့်

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းကို M.S.O ပြုလုပ်ပြီး ထုတ်ဝေသူ-
 ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်၊ (၈၅) ၁၆၄ လမ်း၊
 တာမွေ၊ ရန်ကုန်နှင့် ပုံနှိပ်သူ-ဦးထွန်းထွန်းဦး၊ အင်ကြင်းဦး
 ပုံနှိပ်တိုက်၊ ကျွန်းတောလမ်း၊ ရန်ကုန်တို့က ဒုတိယအကြိမ်
 စောင်ရေ - ၅၀၀ ရိုက်နှိပ်ကာ ၂၀၀၅ ခု၊ စက်တင်ဘာလ
 တွင် တန်ဖိုး ၁၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိသည်။ ပထမအကြိမ်/
 ၁၉၉၈ ကို ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်က ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

စာအုပ်ချုပ် - ကိုမြင့်

မာတိကာ

-ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာစာ

- အခန်း (၁) ပထမ ဥပဒေသ
မှန်မှန်ကန်ကန်လုပ်လျှင် ကိုယ့်နောက်မှ
ငွေက လိုက်နေမည် ၉
- အခန်း (၂) ဒုတိယ ဥပဒေသ
ငွေမှာ ကိုယ်ပိုင်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ
ရှိသည် ၄၄
- အခန်း (၃) တတိယ ဥပဒေသ
ငွေဆိုသည်မှာ အိပ်မက်တစ်ခုပင်ဖြစ်
သည် ၁၁၃
- အခန်း (၄) စတုတ္ထ ဥပဒေသ
ငွေသည်
ကြောက်စရာကောင်းသည် ၁၃၅

အခန်း (၅) ပဉ္စမ ဥပဒေသ	
ငွေကို ပေးပစ်၍မရ	၁၇၇
အခန်း(၆) ဆဋ္ဌမ ဥပဒေသ	
ငွေကို မည်သည့်အခါမျှ	
အလကားမရ	၁၉၆
အခန်း (၇) သတ္တမ ဥပဒေသ	
ငွေမရှိသည့်	
လောကလည်းရှိသည်	၂၀၇
-နိဂုံး	၂၁၂

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာစာ

တကယ်တော့ ငွေဆိုသောအရာသည် လူသားတို့ ဖန်တီးထားသော အရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် စီးပွားရေး အဆောက်အအုံအကြောင်း ပြောကြရာ၌ ကုန်စည်နှင့်ဝန်ဆောင်မှု ထုတ်လုပ်သော အမှန်တကယ် ရှိကဏ္ဍ (Real Sector)နှင့် အမှန်မဟုတ်၊ အရှိမဟုတ် သော ငွေကြေးကဏ္ဍ (Monetary Sector) ဟူ၍ နှစ်မျိုးခွဲခြား ပြောဆိုလေ့ရှိကြသည်။

အရှိတရားမဟုတ်ဟူသော ပြောကြသော်လည်း ယနေ့စီးပွားရေး အဆောက်အအုံတွင် ငွေကြေး၏အရေး ပါမှုသည် ကြီးမားသည်။ ငွေမပါသောနေရာ၊ ငွေနှင့် မဆိုင်သော ကိစ္စဟူ၍ အတော်ပင် ရှားပါးလှသည်။

လူသားတို့ တီထွင်ဖန်တီးထားသော ငွေကြေး အကြောင်းကို သဘောပေါက် နားလည်ရန်လည်း ငွေ၏သမိုင်းအစကပင် လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ကြသည်။ လူသားတို့၏ အကျိုးအတွက် ငွေကို မည်သို့ကိုင်တွယ် အသုံးချနိုင်ကြောင်း သုတေသနပြုမှုများ၊ လက်တွေ့ စမ်းသပ်မှုများလည်း ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ပြောပြရလျှင် အခြား
ဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံများနှင့် နှိုင်းစာက ငွေကြေး၏ အရေး
ပါမှုမှာ နည်းပါးနေသေးသည်။ ငွေအကြောင်း နားလည်
သဘောပေါက်မှုလည်း သိပ်မရှိသေးပါ။

(၂၁-၅-၁၉၉၆) နေ့တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ
ဝါရှင်တန်မြို့တော်၊ ဂျူးပွန်းအိုင်းအနီးရှိ စာအုပ်ဆိုင်
တစ်ဆိုင်မှ Michael Philips ရေးသော The
Seven Laws of Money ဟူသော စာအုပ်ငယ်လေး
တစ်အုပ် ရလာခဲ့သည်။ ယခုဆိုလျှင် ထိုစာအုပ်လက်
ထဲရောက်နေသည်မှာ တစ်နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ ဤစာအုပ်ကို
ဖတ်ပြီးနောက် ငွေအကြောင်း သိပ်နားမလည်သေး
သော၊ နားလည်ရန် ကြိုးစားနေသော မြန်မာစာဖတ်
ပရိသတ် အတွက် ယခုမြန်မာပြန်ဆို ပြုစုလိုက်ပါသည်။

ရှစ်နှစ်တာမျှသော အိမ်ထောင်ရေး ခရီးကို
လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြရာ၌ မည်သည့်အခါကမျှ ငွေကို
ရှေ့တန်းမတင်ခဲ့သော ဇနီးသည် ဒေါ်မိုးမိုးခိုင်ကို
ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဤနေရာ၌ ဖော်ပြခွင့်ပြုပါ။

၁၄-၅-၁၉၉၇
ခပေါင်းဆောင်၊
လှိုင်တက္ကသိုလ်နယ်မြေ။

ခင်မောင်ညို
(လာဂဗေဒ)

အခန်း (၁)

ပထမ ဥပဒေသ

မှန်မှန်ကန်ကန်လုပ်လျှင် ကိုယ်နောက်မှ ငွေကလိုက်နေမည်

ဤဥပဒေသကို လူအတော်များများအနေဖြင့် လက်ခံဖို့ ခက်သည်။ ထို့ကြောင့် သောကပွားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် ကိုယ်လုပ်ချင်သည့်အရာကို ဆက်လုပ်ပါဟု အကြံပေးချင်သည်။ ထိုအရာလုပ်နိုင်စွမ်း ရှိမရှိကိုသာ စိုးရိမ်ပူပန်ပါ။ ငွေအတွက် မစိုးရိမ်ပါနှင့် ဟု အကြံပြုလိုပါသည်။

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ဥပမာအချို့ကို ပြချင်ပါသည်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကို၌ ကျင်းပသည့် ပထမဆုံးအကြိမ် နိုင်ငံတကာ စာအုပ်ပြပွဲ၌ ပြပွဲခန်းမ

ငှားရမ်းစရိတ်နှင့် အခြားစရိတ်စကများကို ပေးရန် အတွက် ဝင်ကြေး မည်မျှသတ်မှတ်ရမည်ကို စိုးရိမ် ပူပန်နေကြသည်။ ထိုအစည်းအဝေးကို ပြင်ဆင်ကျင်း ပြုမည့်သူများသည် ထူးချွန်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြ သည်။ သူတို့မှာ အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းတွေ ရှိကြသည်။ လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်သည့် စွမ်းအားတွေရှိကြ သည်။ သို့သော် သူတို့အနေဖြင့် အခြားကိစ္စများအတွက် ပူပန်စရာမလိုဘဲ ငွေရေးကြေးရေးအတွက် ပူပန်ရမည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်လာသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က ‘ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စတွေ ပူမနေပါနဲ့၊ အဲဒီကိစ္စကို ကျွန်တော့်တာဝန်ထား၊ ခင်ဗျားတို့ တခြားလုပ်စရာရှိတဲ့ ကိစ္စတွေကို လုပ်ကြပါ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ လူတိုင်းက ကျွန်တော့်ကိုလှမ်းကြည့်ကြသည်။ ကျွန်တော် ၏နောက်ကြောင်းကို သူတို့သိထားပြီး ဖြစ်ကြသဖြင့် ကျွန်တော် ပြောဆိုသည့် အချက်ကိုလည်း သူတို့က လက်ခံလိုက်ကြသည်။ ငွေအတွက် ပူမနေဘဲ သူတို့ ကိစ္စများကိုသာ သူတို့ ဆောင်ရွက်ကြမည်။ ထိုအချိန် ကစ၍ အစည်းအဝေးတွင် ငွေရေးကြေးရေးကို ထည့် သွင်းစဉ်းစားရန် မလိုသောအခါ သူတို့၏ အစွမ်းအစ များကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဦးတည်ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။ စာအုပ်ပြပွဲသည်လည်း အကြီးအကျယ်

အောင်မြင်ခဲ့သည်။ စာအုပ်ပြပွဲ မတိုင်မီကသော် လည်းကောင်း၊ စာအုပ်ပြပွဲ အတွင်း၌သော်လည်းကောင်း ငွေရေးကြေးရေးသည် ပြဿနာ ဖြစ်မလာခဲ့ပေ။ မူလကတည်းကပင် အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းရထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် ငွေများ အလိုအလျောက် လိုမှီဝင်လာကြသည်။ လိုအပ်သည်ထက်ပင် ပိုနေသောငွေကို ရရှိခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်သည် အစည်းအဝေး အတော်များများ သို့ သွားလေ့ရှိသည်။ ဆွေးနွေးချက် အတော်များများကို နားထောင်ပြီးနောက် လူအတော်များများသည် ငွေရေးကြေးရေးက စ၍စဉ်းစားကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ငွေရေးကြေးရေးအတွက် စီမံကြသည်။ ငွေရရန် ကြိုးစားကြသည်။ ထို့နောက် တခြားမည်သည့်ကိစ္စမှ ဆက်လက်မဆောင်ရွက်နိုင်ဘဲ ရပ်တန့်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ စွန့်စားမှု အတော်များများတွင် တွေ့ကြုံရသည့် ပြဿနာမှာ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေးကို ပထမဆုံး ဦးတည်စဉ်းစားနေပြီး ၎င်းတို့၏ ရည်မှန်းချက်များနှင့် စီမံကိန်းများကို မျက်ကွယ်ပြုထားတတ်ကြသည်။

တစ်ခါက ကျွန်တော်သည် အခမဲ့ပညာသင်ကျောင်းတစ်ကျောင်း တည်ထောင်ရန်အတွက် လူ

အများ ပထမဆုံး စည်းဝေးကြချိန်တွင် ငွေရေးကြေး
 ရေးကို လုံးဝမပြောမဆိုပါနှင့်ဟု အကြံပေးခဲ့သည်။
 ငွေရေးကြေးရေးကစပြီး ဆွေးနွေးကြမည်ဆိုလျှင် ဆရာ
 ဌားရမ်းရန်အတွက် မည်မျှကုန်ကျမည်၊ အဆောက်အအုံ
 အတွက် မည်မျှကုန်ကျမည် စသည်ဖြင့် တွက်ချက်ရင်း
 ၎င်းတို့၏ စီမံကိန်းကြီးသည် အစကတည်းကပင်
 ပျက်လုလု ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်လုပ်စရာ
 ရှိတာကိုသာ လုပ်ကြပါ။ ထိုကဲ့သို့လုပ်လျှင် ငွေက
 နောက်မှ အလိုလိုလိုက်ပါလာလိမ့်မည်ဟု အမြဲတမ်း
 အကြံပေးခဲ့သည်။ လူအများက ငွေရေးကြေးရေးအတွက်
 သောကရောက်စရာကို လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား
 လုံးဝအပြီးအပိုင် တာဝန်လွှဲတားလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့်
 အခြားသူများမှာ အာရုံများ ထွေပြားနေစရာမလိုဘဲ
 ကိုယ်လုပ်စရာရှိသည့်အလုပ်ကို ဖိဖိစီးစီး နိုင်နိုင်နင်းနင်း
 အာရုံစိုက်၍ လုပ်နိုင်ကြသည်။

တစ်ခါက အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကို တည်ထောင်
 ရန် ပြင်ဆင်နေသည့် လူငယ်နှစ်ယောက် ကျွန်တော့်
 ဝံသို့ လာကြသည်။ သူတို့ အဖွဲ့အစည်းအတွက်
 အဆောက်အအုံဆောက်ရန် ငွေ လိုအပ်နေသည်။
 ကျွန်တော်က သူတို့ကို အဆောက်အအုံတစ်ခုမဝယ်မီ
 အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု တည်ထောင်ရေးကိစ္စကို စိတ်ဝင်

စားသည့် လူ ၃၀ ခန့်လိုသည်။ ထိုလူများ၏ လက်မှတ် ရရှိဖို့လိုသည်ဟု ပြောပြလိုက်သည်။ ထိုသို့ စိတ်ဝင် စားသည့် လူ ၃၀ ကို လိုက်ရှာရင်းရှာရင်းဖြင့် နောက် ဆုံး၌ သူတို့၏အဖွဲ့အစည်းကို စိတ်ဝင်စားသည့်လူ ၂၅၀ အထိ ဖြစ်လာသည်။ ထိုလူဦးရေသည် ၆ လ အတွင်း၌ အဆမတန် တိုးပွားလာသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့က ငွေအကြောင်းကို ပြန်ပြောနေကြသေးသည်။ ထိုမျှလောက် များပြားသည့် အဖွဲ့ဝင်ဦးရေရှိပြီး စွမ်းအားများ ရှိနေပြီဆိုလျှင် သူတို့ လိုအပ်သည့်ငွေထက် အများကြီး ပိုရနေပြီ။ ငွေရေးကြေးရေးသည် နောက် တန်းသို့ ရောက်သွားသည်။ ကိုယ်လုပ်ချင်သည့်ကိစ္စ များကို အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

ယခု ကျွန်တော်ပေးခဲ့သည့် ဥပမာများသည် အတိုင်ပင်ခံ တစ်ယောက်အနေဖြင့် ကျွန်တော် တွေ ကြုံခဲ့ရသည့် ကိစ္စများဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းတစ်ခုစတင် ရန် ကြိုးစားအားထုတ်နေသည့်လူများအား ငွေကိုအာရုံ မစိုက်စေရန် ကြိုးစားခဲ့သည့် ကိစ္စများဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အကြံဉာဏ်တစ်ခုသည် သိပ်ကောင်းနေပြီ ဆိုလျှင် လူအများက အလွန်လိုချင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းမှ အသီး အပွင့်များ ပေါ်ထွက်လာလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ငွေရှိရုံဖြင့်

၎င်းတို့၏ ရည်မှန်းချက်များကိုရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ လူများကသာ မိမိတို့၏ ရည်မှန်းချက်များကိုရရှိအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ လူများသည် မိမိတို့၏အလုပ်၊ မိမိတို့၏ စီမံကိန်းများကို ဆေးဆေးချာချာ ကြိုးကြိုးစားစားသာ လုပ်ကြမည်ဆိုလျှင် ငွေက နောက်မှလိုက်လာမည် ဖြစ်သည်။

မကြာခဏ ဆိုသလိုပင် လူများက ‘ကျွန်တော် နောက်လ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ဒီအလုပ်စတဲ့ အချိန်အထိ ကျွန်တော် ဘာနဲ့သွားစားရမလဲ’ ဟု မေးလေ့ရှိကြသည်။ ကျွန်တော်က သူတို့ကို ပြောလေ့ရှိသည်မှာ ‘စသာစပါ၊ ဆက်သာလုပ်ပါ၊ တစ်ခုခုပြီးအောင် လုပ်နှင့်ပါ’ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ယခုလောလောဆယ် လုပ်စရာရှိသည့် ကိစ္စများကို လုပ်ကိုင်ထားနှင့်ပြီး နောက်လ အတန်ကြာမှ ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတစ်ခုအနေဖြင့် ငွေရေးကြေးရေးကို ပူပန်ချင်လျှင် ပူပန်ပါဟု ပြောလိုက်သည်။ ကိုယ့်အလုပ်နှင့် ကိုယ့်အသက်ရှင်သန်ရေး ပြဿနာကို သီးခြားစီခွဲ၍ စဉ်းစားပါဟု အကြံပေးလိုက်သည်။ နောက်လအနည်းငယ်တွင် သက်သောင့်သက်သာ နေချင်သည့်စိတ်က ရှေ့ရောက်သွားပြီး မိမိ၏ စီမံကိန်းက နောက်ရောက်သွားလျှင် မိမိ၏စီမံကိန်း ပျက်စီးရန် အလားအလာများသည်။

ကိုယ် အသက်ရှင်သန်အောင်၊ စားဝတ်နေရေး ပြေလည်အောင် မည်သို့နေရမည်ကို သီးခြားစဉ်းစားပါ။ မိမိဆောင်ရွက်မည့် စီမံကိန်းကြီးက မိမိအတွက် ဘယ် လောက်အရေးကြီးသည်ကို သီးခြားစဉ်းစားပါ။ ထိုကိစ္စ နှစ်ခုကိုရောပြီး မစဉ်းစားပါနှင့်။ ထိုစီမံကိန်းသည် ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်စေ၊ မဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်စေ မိမိ၏ စားဝတ်နေရေးကို မိမိကသာ တာဝန်ယူရမည် ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ စားဝတ်နေရေးအတွက် ဆောင်ရွက် နိုင်ခြင်း မရှိသဖြင့် မိမိ၏ အစီအစဉ်ကို အပျက်စီး မခံသင့်ပေ။ စီမံကိန်းတစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော် နေသည့်အချိန်တွင် ထိုစီမံကိန်းသည် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး တစ်ခု ဖြစ်လာသလို စားရေးသောက်ရေးသည်လည်း ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။ သို့သော် စီမံ ကိန်း၏ လိုအပ်ချက်နှင့် မိမိ၏လိုအပ်ချက်ကို ရောထွေး ပစ်လိုက်လျှင် စီမံကိန်းအောင်မြင်ရန် အခက်အခဲ ဖြစ်နိုင်သည်။

ဤအကြံကို ကြားရသည့်အခါ ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က သူ့မှာ အလွန်အရေးကြီးသည့် စီမံကိန်း တစ်ခုရှိသည်။ နှစ်လခန့် ကြိုးစားပမ်းစားလုပ် လျှင် အတော်ခရီးပေါက်နိုင်မည်။ ထိုနှစ်လအတွင်း စားသောက်စရိတ်အတွက် သူပိုင်ဆိုင်သည့် စာအုပ်များ

ကို ရောင်းစားမည်ဟုဆိုသည်။ ယခုမူ သူ့အနေဖြင့် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ နောင်တမရသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ၏စီမံကိန်းသည် သူ မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပို၍အောင်မြင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရှာဖွေဝေါလ်ဒ် အိမာဆင်က ဘဝကို ကိုယ်စားပြုသည့် ငွေကြေးအကြောင်းကို ဧည့်ခန်းဆောင်များ၌ ပြောသည့်အခါ မတောင်းပန်ဘဲပြောရန် ခက်ခဲလှသည်။ ငွေတွင် သူ၏အကျိုးသက်ရောက်မှုများ၊ သူနှင့်သက်ဆိုင်သည့် နိယာမများရှိသည်။ ထိုအကျိုးသက်ရောက်မှုများ၊ နိယာမများသည် နှင်းဆီပန်းများကဲ့သို့ပင် လှပသည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

လူများအဖို့ ငွေနှင့်ပတ်သက်လျှင် နားလည်ရန် ခက်ခဲသည်မှာ ကိုယ်ကသာ လုပ်စရာရှိသည့် ကိစ္စများကို မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်မည်ဆိုပါက ငွေရေးကြေးရေးသည် အလိုအလျောက် ဖြစ်မြောက်လာမည် ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ကိုယ်လုပ်စရာရှိသည့် အလုပ်များကို ဦးစွာမလုပ်ဘဲ ငွေအတွက်ကိုသာ ဦးစွာပူပန်နေတတ်ကြသည်။ ထိုအခါ မိမိက လုပ်စရာရှိသည့် ကိစ္စများကို မလုပ်ဖြစ်တော့ဘဲ ဖြစ်သွားတတ်ကြသည်။ ကိုယ်လုပ်နေသည့် ကိစ္စနှင့်ယှဉ်လျှင် ငွေရေးကြေးရေးသည် နောက်တန်းမှာသာရှိသည်။

သို့သော် လူအများက ဤအချက်ကို လက်မခံ နိုင်ကြပေ။ မိမိကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံအရ ငွေရေး ကြေးရေးသည် ဒုတိယအဆင့်မှာ ရှိသည်။ နောက်တန်း မှာသာရှိသည်ဟု သိပါလျက်နှင့် လက်မခံနိုင်ကြဘဲ ငွေရဖို့ကို ပထမစဉ်းစားပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စကို ဒုတိယ စဉ်းစားနေကြသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့၏ အချိန်များ၊ အာရုံများ၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှုများ လျော့ပါးသွားကြ ပြီး လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သလောက်၊ လုပ်နိုင်သလောက် မလုပ်ကြဘဲ ရှိနေကြသဖြင့် အောင်မြင်သင့်သလောက် မအောင်မြင်ဘဲ ရှိနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စကို သက်သေပြနေသည့် အချက်များ၊ အတွေ့အကြုံများမှာ များစွာရှိပြီး ငွေရေးကြေးရေးကို ပထမဦးစားပေးခြင်း ဖြင့် အောင်မြင်သည့် သာဓကကိုမူ တစ်ခုမျှ မတွေ့ရ ပေ။

လူအတော်များများက ကျွန်တော် ပြောဆိုသည့် အချက်မှာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဟောကိန်းထုတ်ထား ပြီး ကိုယ် ဟောကိန်းထုတ်ထားသည့်အတိုင်း ကိုယ် ဖြစ်အောင် လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောလေ့ရှိကြ သည်။ စီမံကိန်းတစ်ခု မအောင်မြင်လျှင်သော်လည်း ကောင်း၊ ကောင်းသောအလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ပါလျက် ငွေမရလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ သူတို့မှန်မှန်ကန်ကန်

ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိ၍ မအောင်
 မြင်ဟု ကျွန်တော်က ပြောနိုင်သည်ဟူ၍ ဆိုကြသည်။
 အမှန်စင်စစ် ထိုသို့ယူဆလျှင် မှားပေလိမ့်မည်။ အပေါ်
 ယံက သုံးသပ်မည်ဆိုလျှင်မူ ယခုဥပဒေသ၌ ယုတ္တိ
 ဗေဒနည်းမကျသော အားနည်းချက်များ ရှိနေသည်။
 လူအတော်များများအနေဖြင့် အမှန်တရားကို ဂရုမပြု
 လိုဘဲ ယုတ္တိဗေဒ အားနည်းမှုကိုသာ ဂရုပြုလိုကြသည်။

ယခုဆက်လက်ဖော်ပြမည့် ဥပဒေသ ခုနစ်ခု
 စလုံး၌ ယုတ္တိဗေဒနည်းအရ အားနည်းချက်များ ရှိကြ
 သည်။ ယုတ္တိဗေဒနည်းအရ စဉ်းစားတွေးတောခြင်းအား
 ဖြင့် ထိုဥပဒေသများကို ရရှိမည် မဟုတ်ပေ။ အနောက်
 တိုင်း အတွေးအခေါ်များ၏ ပြင်ပ၌ရှိသည့် အရာများ
 ကိုသာ ဤဥပဒေသ ခုနစ်ခုက ဖော်ပြထားသည်။
 ယုတ္တိဗေဒ ပညာရှင်များအနေဖြင့် ယုတ္တိဗေဒကျမ်းစာ
 အုပ်များ၌ ယခုဖော်ပြမည့် အချက်များကို ရှာဖွေတွေ့
 ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

အနောက်နိုင်ငံက လူသားများ၏ ယုတ္တိဗေဒ
 နည်းလမ်းများသည် အမှန်တရား၏ ၂ ရာခိုင်နှုန်းမျှကို
 သာ ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင်သည်။ ကျန်သည့် ၉၈ ရာခိုင်
 နှုန်းမှာ ခံစားချက်များ၊ လိင်ကိစ္စများ၊ အနုပညာများ၊
 ဆက်သွယ်မှုများ၊ အာရုံများနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

ဗဒုဇာတ်ပြသည့် ဥပဒေသ ခုနစ်ခုသည် ယုတ္တိဗေဒဆိုင်ရာ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုများတွင် အကျိုးမဝင်သည့် ၉၈ ရာခိုင်နှုန်းသော ဆက်နွယ်မှုများနှင့် ပတ်သက်သည်။

၁၈ ရာစုနှစ်၌ အဒမ်စမစ်က ပထမဦးစွာ ဘောဂဗေဒပညာကို စတင်လေ့လာစဉ် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံအကြား ကောက်ခံသော အကောက်ခွန်များ၊ ခွဲတမ်းများသည် ကြောင်းကျိုးဆီလျော်စွာ ကောက်ခံခြင်း၊ ယုတ္တိဗေဒနည်းကျကျ ကောက်ခံခြင်း မဟုတ်ခဲ့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ အခွန်ကောက်ခံမည့်အစား လွတ်လပ်စွာ ကုန်သွယ်မှုပြုခြင်းက ပိုမိုအကျိုးရှိနိုင်သည်ဆိုသည့် ငြင်းခုံမှုများကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

သွင်းကုန်ခွန် ကောက်ရခြင်း၏ အကြောင်းပြချက်နှစ်ခုမှာ သက်နုစက်မှုလုပ်ငန်းများကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် ပြည်တွင်းကာကွယ်ရေးအတွက် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆိုကြသည်။

အကယ်၍ သင်သည် လုပ်ငန်းငယ်တစ်ခုကို စတင်တည်ထောင်ချင်သည် ဆိုပါစို့။ ထိုလုပ်ငန်းသည်လည်း အကျိုးအမြတ်ရှိမည် ဆိုပါစို့။ ပြဿနာမှာ ထိုလုပ်ငန်းကို စတင်တည်ထောင်ရန်အတွက် လိုအပ်သည့် စရိတ်စက အလွန်ကြီးမားသည်။ ပထမဆုံးထွက်လာမည့် ထုတ်ကုန်များ၏ ဈေးနှုန်းကလည်း အလွန်

မြင့်နေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဈေးမြင့်နေလျှင် ပြည်တွင်း၌ ထုတ်လုပ်သည့် ပစ္စည်းများကို မဝယ်ဘဲ ပြည်ပကထုတ်လုပ်သည့် ဈေးသက်သာသော ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူနိုင်သည်။

အကယ်၍ သင်သည် ယုတ္တိဗေဒကိုသာ အားကိုးမည်ဆိုလျှင် ပြဿနာကို မည်သို့ဖြေရှင်းမည်နည်း။ ဤပြဿနာကို ဖြေရှင်းသည့်နည်းမှာ သွင်းကုန်ခွန်များ ကောက်ခံခြင်းမပြုဘဲ သင် လုပ်ငန်းစတင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် အစိုးရက တိုက်ရိုက်အထောက်အပံ့ပေးရုံသာဖြစ်သည်။

ပြည်တွင်း ကာကွယ်ရေးအတွက် သွင်းကုန်ခွန်များ ကောက်ရသည်ဆိုသည့် အကြောင်းပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပမာ ကျွန်တော်တို့မှာ ကိုယ်ပိုင်ရေနံ စက်မှုလုပ်ငန်းများ ရှိသည် ဆိုကြပါစို့။ ထို့ကြောင့် စစ်ရေးစစ်ရာနှင့် ကြုံလာသည့်အခါ ရေနံရရှိရေးအတွက် အခြားနိုင်ငံများကို အားကိုးနေစရာမလို။ ဤအဆိုသည် အတန်အသင့် ယုတ္တိဗေဒနည်းကျသည့် အဆိုတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် သွင်းကုန်ခွန်များ ကောက်ခံရန် လိုမည် မဟုတ်ပေ။

သို့သော် သမိုင်းတစ်လျှောက်ကိုပြန်ကြည့်လျှင် အဒမ်စမစ်နှင့် သူ၏ နောက်လိုက်နောက်ပါများ လွတ်

လပ်စွာ ကုန်သွယ်မှုကို ထောက်ခံဆွေးနွေးခဲ့ကြစဉ် ကတည်းကပင် ကျွန်တော်တို့သည် သွင်းကုန်ခွန်များကို ပေးနေရသည်။ အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းသော ရှင်ဘုရင်များ၊ သမ္မတများ၊ စီးပွားရေး အကြံပေး ပညာရှင်များအနေ ဖြင့် ယုတ္တိဗေဒကို ကောင်းကောင်းနားလည်ပါလျက် နှင့်ပင် သွင်းကုန်ခွန်များကို ပယ်ဖျက်နိုင်ခြင်း မရှိကြ သေးပေ။ ဤအချက်ကိုကြည့်လျှင် နိုင်ငံတကာ စီးပွား ရေး ဆက်စပ်မှုများ၌ ယုတ္တိဗေဒက ရှေ့တန်းနေရာက ရောက်နေခြင်း မရှိကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့ နားမလည် သည့် ကိစ္စတစ်ခုက ရှေ့တန်းရောက်နေကြောင်း သက်သေပြနေသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ယုတ္တိဗေဒများ၊ ဆင်ခြင်တုံတရားများသည် အမှန်တရားကို တဖြည်း ဖြည်း အမီလိုက်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ ပထမ ဦးစွာ ငွေ၏ ပထမ ဥပဒေသမှ အားနည်းချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် တွေးကြည့်ဖို့ထက် လုပ်ကြည့်ဖို့က ပို၍အရေးကြီးသည်။ ဥပမာအနေဖြင့် ပြောရလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာကို နားလည်ရန်အတွက် ခံစား မကြည့်ဘဲ ယုတ္တိဗေဒနည်းအရ စဉ်းစားဆင်ခြင်နေသည် နှင့်တူသည်။ အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို နှုတ်ကထုတ်ဖော် ၍ ပြောကြားနိုင်သည်ဟူ၍ မယူဆနိုင်။ အခြားအတွေ့ အကြုံမရှိသည့် သူတစ်ယောက်ကို ပြောပြရာ၌ မိမိ

ဝေါဟာရများသည် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်နိုင်။

ငွေက သင့်နောက်က လိုက်လာမည်ဆိုသည့် ကိစ္စမှာ ထူးဆန်းသလို ဖြစ်နေသည်။ ထိုသို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း၊ ယုတ္တိဗေဒနည်းနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည့် ကိစ္စမျိုးကို ဆောင်ရွက်ရသည့်အခါ ထူးထူးခြားခြား အကျိုးတရားများကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်။

လအတန်ကြာက ငွေရေးကြေးရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အကြံကောင်းညာဏ်ကောင်း ပေးမိသဖြင့် ကျွန်တော် ဒုက္ခရောက်ဖူးသည်။ ရန်ပုံငွေထူထောင်သည့်အလုပ်ကို လုပ်နေသော မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က နိုင်ငံမှ ထွက်ခွာမည့်ဆဲဆဲဖြစ်သည်။ ထိုသို့မထွက်ခွာမီ သူ တာဝန်ယူထားမိသည့် ကိစ္စတစ်ရပ်ရှိသည်။ ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ရှေ့နေတစ်ယောက် ဥရောပ၌ ၉ လကြာသွားရောက်လေ့လာ ပညာဆည်းပူးရန် ငွေရှာပေးပါမည်ဟု သူက ကတိပေးထားခဲ့သည်။ ထိုတာဝန်ကို သူ့ကိုယ်စား ကျွန်တော်က ယူစေချင်သည်။ ထိုရှေ့နေလိုအပ်မည့် ဒေါ်လာငွေ ၈၀၀၀ ရှာပေးရန်တာဝန်ကို ကျွန်တော် လက်ခံစေချင်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ထိုရှေ့နေသည် ငွေအတွက် ပူပန်နေစရာမလိုဘဲ သူ့အလုပ်ကို သူကြိုးကြိုးစားစား မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်သွားနိုင်မည်ဟု သူက ထင်နေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်က ထိုရှေ့နေကို တွေ့ဆုံလိုက်ပြီး နောက် ငွေရေးကြေးရေးတာဝန်ကို ကျွန်တော် ယူကြောင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်က သူ့ကိုယ်တိုင်လုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်အချို့ကိုလည်း မှာလိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျား လိုတဲ့ငွေရှာပေးဖို့တာဝန်ကို ကျွန်တော် ယူတယ်၊ ဘယ်လောက်ရမလဲ ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် အာမမခံနိုင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ပိုက်ဆံရပြီလို့ သဘောထားပြီး ခရီးသွားဖို့အတွက် ပြင်စရာရှိတာတွေပြင်ပါ၊ လုပ်စရာရှိတာတွေ ဆက်လုပ်ပါ’ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။ ကိစ္စတစ်ခုနှစ်ခုမျှ စုံစမ်းပြီးသည့်အခါ ကျွန်တော်က တစ်နေရာ နှစ်နေရာသို့ စာရေးပါဟု မေတ္တာရပ်ခံသည်။ နောက်တစ်ကြိမ်၌ ကျွန်တော်က သူ လုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်နှစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ပြီးပြီလားဟု အကြံပြု မေးမြန်းသည့် စာတစ်စောင်ကို လှမ်းရေးလိုက်သည်။

သူ ခရီးမထွက်မီ ၆ ပတ်ခန့်အလို တစ်ညနေခင်းတွင် သူက ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး ကျွန်တော်နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း ကြားဖူးသမျှအနက် အဆိုးဝါးဆုံး ဖော်ကားမှုကို ပြုတော့သည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ငွေရှာပေးပါမည်ဟု ကတိပေးထားသော်လည်း

ဘာမျှမလုပ်ကြောင်း၊ ထိုငွေရရှိရေးအတွက် သောက ပွားနေပြီး အချိန်တွေ အများကြီး ကုန်နေကြောင်း ပြောပြသည်။ သူ ပြောချင်တာတွေပြောပြီး၍ မောသွားသည့် အခါကျမှ ကျွန်တော်က သူ့ကိုခိုင်းသည့် အလုပ် တော်တော်များများကို သူက မယုံကြည်၍ ကျွန်တော် ခိုင်းသည့် အလုပ်များကို မလုပ်ခဲ့။ ကျွန်တော့်ကို အရူးကဲ့သို့လှမ်းပြီး စော်ကားမော်ကားလုပ်ခြင်းမှာ သူ့တွင် အထောက်အပံ့တစ်ခုကို ရရှိခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ထိုရရှိခဲ့သည့် အထောက်အပံ့မှာ ကျွန်တော် စာရေးခိုင်းသည့် လူတစ်ယောက်ထံမှ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် အလွန် ဝမ်းနည်းပမ်းနည်း ဖြစ်သွားသည်။ ထိုရှေ့နေသည် အလွန်ယုတ္တိဗေဒနည်းကျကျ စဉ်းစားတတ် ပြောဆို တတ်သောသူ၊ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို ဦးတည်တတ်သည့် သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း သူက စနစ်တကျ စီမံထားချင်သည်။ သူ ငွေရရှိရေးအတွက် ကျွန်တော် လှည့်ပတ်ပြေးလွှားနေရမည်ဟု ထင်နေသည်။ ကျွန်တော်ကမူ သူ ရသင့်ရထိုက်သည့်ငွေ ရကိုရမည်ဟူသည့် ခံစားချက်ကြောင့် အေးအေးဆေးဆေး နေနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဥပမာကိုကြည့်လျှင် ပထမ ဥပဒေသ၏ ဆောင်ရွက်ပုံကို သဘောပေါက်နိုင်သည်။ တစ်ဖန် ထိုဥပဒေသအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် မိတ်ဆွေ အချို့ ဆုံးရှုံးနိုင်ကြောင်းကိုလည်း ပြသနေသည်။ ငွေကိုသာ ရှေ့တန်းတင်တတ်သည့် သူများအနေဖြင့် ဤဥပဒေသကို လိုလိုလားလား လက်ခံကြမည် မဟုတ်ပေ။

သင်သည် ဤစာအုပ်ကို စီမံကိန်းတစ်ခု စမ်းသပ်အကောင်အထည်ဖော်မည့်သူ တစ်ယောက်အနေဖြင့် ဖတ်နေခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ် အလုပ်ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ကားတစ်စီးဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံ ဘယ်လိုစုရမလဲ စသည့်ကိစ္စများကို သိချင်၍ လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ကျွန်တော့်သဘောကိုပြောရလျှင် စီမံကိန်းတစ်ခုကို ကိုယ်ရေးကိုယ်တာများနှင့် သီးသန့်ထားလေ အကျိုးရှိလေဖြစ်သည်။ စီမံကိန်းတစ်ခုနှင့် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းတစ်ခုကို ခွဲထားလျှင် ကောင်းမည်။

သင့်အနေဖြင့် မိမိ၏ နေ့စဉ် စားဝတ်နေရေးနှင့် ကိုယ်လုပ်ချင်သည့် စီမံကိန်းများကို ခွဲထားသင့်သည်။ ထိုနှစ်ခုကို ရောထွေးသင့်သည်ဟု မထင်။ သင့်အနေဖြင့် နောက်တစ်လ၊ နောက်တစ်ပတ်၊ နောက်

တစ်နာရီ စသည်ဖြင့် အသက်ရှင်သန်ရန် စားစရာရှိဖို့ လိုအပ်သည်မှာလည်း မှန်သည်။ သို့သော် မိမိ၏စီမံကိန်းကို စားရေးသောက်ရေးအတွက် ဦးတည်၍ မဆောင်ရွက်သင့်ပါ။ စားရေးသောက်ရေးနှင့် စီမံကိန်းကို ရောထွေးခြင်း မပြုသင့်ပါ။ သို့သော် လူအတော်များများသည် ထိုနှစ်ခုကို ခွဲခြားခြင်း မပြုနိုင်။ ယုံယုံကြည်ကြည် စွဲစွဲမြဲမြဲမရှိ။ စားဝတ်နေရေးများနှင့် ရောထွေး၍ သွားတတ်သည်။ ထိုသို့စားဝတ်နေရေးများနှင့် မိမိ၏စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ ရောထွေးသွားသည့်အခါ အသက်ရှင်နေထိုင်ရန်အတွက် လောကကြီးက မိမိတို့အား ကျွေးမွေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု ယုံမှတ်လာတတ်ကြသည်။

ဤနေရာ၌ ကျွန်တော် မေးခွန်းတစ်ခု မေးလိုသည်။ လူအဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့် လူတိုင်းကို ငွေရေးကြေးရေးအရ တစ်သက်လုံး တာဝန်ယူထားနိုင်သည့် အဆင့်ကို ရောက်ပြီလား။ လူတိုင်း လူတိုင်းကို ငွေရေးကြေးရေးအရ အကူအညီပေးသင့်သည်ဟု ထင်ပါသလား။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မပြည့်ဝသူများ၊ ကလေးသူငယ်များ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ မသန်မစွမ်းသူများကိုသာ ထောက်ပံ့သင့်သည်ဟု ထင်သည်။ အချိန် ကြာလာသည့်အခါ အခြားသူများကိုလည်း

စာရင်းထဲသို့ ထပ်ထည့်ကောင်း ထည့်နိုင်မည်။ လော
လောဆယ်၌ သင်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ကျွေး
မွေးနိုင်သည်။ ကိုယ်လုပ်စရာရှိသည့် အလုပ်များကို
လည်း လုပ်နိုင်သည်ဟုသာ ယုံကြည်ထားလိုက်ခြင်းက
အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

မိမိ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနှင့် ကိုယ်လုပ်ချင်
သည့်အလုပ်များ စုစည်းမှုရှိသည့်အခါ ထူးခြားမှုများ
ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ ဤနေရာ၌ မှန်ကန်စွာ
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုမှုဟူသည့် သဘောတရား
တစ်ခု ဝင်လာသည်။ ထိုဝေါဟာရကို ကျွန်တော်သည်
ဇင်ကမ္မဋ္ဌာန်းပြ ဆရာတစ်ဦးထံမှ ကြားနာခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။ မည်သည့်နေရာက စလာသည်ကိုလည်း မသိ။
ထိုဝေါဟာရ၏ သမိုင်းကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်
မသိပါ။ ခင်ဗျားအနေဖြင့် မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်း ပြုသည်မပြုသည်ကိုလည်း ကျွန်တော် မသိ
ပါ။ သို့သော် ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား မေးခွန်းအချို့
မေးကြည့်ရန်အတွက် ကျွန်တော်က အကြံပြုလိုသည်။
ထိုမေးခွန်းများမှာလည်း ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြေရမည့်အရာ
မဟုတ်ပါ။ မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြု
သည်မပြုသည်ကို ရှုမြင်နိုင်ရန်အတွက် အထောက်အကူ
ဖြစ်စေသည့် မေးခွန်းများသာဖြစ်သည်။

ပထမဦးစွာ မေးသင့်သည့်မေးခွန်းမှာ သင်၏ အလုပ်ကို နှစ်ရှည်လများ လုပ်နိုင်ပါသလား။ ဥပမာ မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုခြင်းသည် တစ် သက်လုံး လက်သမားလုပ်ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုမှု၏ အရည် အချင်းတစ်ရပ်မှာ ထိုလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် စကြဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးကို ရှုမြင်နိုင်သည့် အရည် အချင်းများ၊ ကျွမ်းကျင်မှုများကို ဖြည့်ဆည်းရာ ရောက် နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်နေခြင်း အားဖြင့် လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ရှုမြင်နိုင်ပုံမျိုးဖြစ် သည်။ ဟဲမင်းဝေး၏ အဘိုးအိုနှင့်ပင်လယ်ပြာ ဟူသည့် ဝတ္ထုနှင့် သဘောချင်းတူသည်။ ထိုဝတ္ထုထဲ၌ တံငါသည် တစ်ဦးဖြစ်သူ အဖိုးအိုသည် တံငါလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင် ခြင်းဖြင့် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် တွေ့ကြုံနေရသည်ဟု ထင်သည်။

ထိုအခါ မည်သို့သော အကျိုးကျေးဇူးမျိုးကို ခံစားရမည်နည်း။ မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုကတည်းကပင် ထိုက်တန်သည့် ဆုလာဘ်များကို ချီးမြှင့်ခံရသည်။ မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုသူအနေဖြင့် လောကကြီးကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရှုမြင်တတ်လာသည်။ အသက် ၂၀ အရွယ်နှင့် နှိုင်း-

ယှဉ်လျှင် အသက် ၃၀ အရွယ်၌ ပိုမို၍ရင့်ကျက်လာမည်။ အသက် ၄၀၊ ၅၀ အရွယ်များ၌ ပို၍ရင့်ကျက်လာလိမ့်မည်။ မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုသည့်အတွက် အသက်ကြီးလေ ကောင်းလေဖြစ်လာမည်။ အသုံးပြုလေ ပိုမိုတောက်ပြောင် နက်ရှိုင်းလာလေဖြစ်မည်။

အခြား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးရန်ကောင်းသည့် မေးခွန်းတစ်ခုမှာ မိမိ၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းသည် မူလပကတိကပင်လျှင် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အကျိုးပြုမှု ရှိမရှိ မေးမြန်ရန်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးမြန်းသည့်အခါ အလွန်ဖြေရန်ခက်သည့် မေးခွန်းဖြစ်သည်။ စံချိန်စံနှုန်းများလည်း သတ်မှတ်ရန် အလွန်ခက်ခဲသည်။ သို့သော် လက်သမားတစ်ယောက်အနေဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် ကောင်းကောင်းကြီး အကျိုးပြုနိုင်သည်။ ဤနေရာ၌ ပြောလိုသည်မှာ မိမိ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းက တခြား၊ ကောင်းသည့်အလုပ်များကို လုပ်ဖို့ဆိုသည့် စိတ်ကူးက တခြားဟု နှစ်ခုခွဲခြားခြင်း မပြုသင့်ပါ။ မိမိ၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက် မှန်ကန်ကောင်းမွန်စွာ ပြုကျင့်နိုင်သည်။ မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုကို လက်ခံကျင့်သုံးမည်ဆိုလျှင် ကိုယ်လုပ်ချင်သည်က

တခြား၊ ကိုယ်လုပ်နေသည်က တခြား ဖြစ်နေစရာ မလိုပေ။ ကိုယ် မလုပ်ရသည့် အလုပ်များကိုလည်း လွတ်သည့်ငါး ကြီးသလို ဖြစ်နေစရာ မလိုပေ။ မိမိ၏ မျက်စိထဲ၌ ကိုယ်လုပ်နေသည့် လုပ်ငန်းများသည် အခြားလုပ်ငန်းများလိုပင် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အကျိုးပြုနေသည့်လုပ်ငန်း ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုနှင့် ပတ်သက်၍ လမ်းညွှန်မှုအချို့ ပေးလိုက်ပါသည်။ သို့သော် မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုမှုအားလုံးကို ဝေါဟာရဖြင့် ဖော်ထုတ်တင်ပြနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ဤနေရာ၌ အသုံးပြုနေရသည့် ဝေါဟာရများ၊ စာပိုဒ်များ၊ အသေးအဖွဲ့များသည် တကယ် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံးကို တိတိကျကျ ဖော်ပြနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သင်၏ ဆက်ဆံရေးကိုလည်း တိတိကျကျ ဖော်ပြနိုင်မည် မဟုတ်။ ကိုယ် ဘယ်လိုလူဖြစ်သည်၊ ဘာတွေလုပ်နေသည်ကိုလည်း တိတိကျကျ ဖော်ပြနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း မှန်ဝါးနေသော မှန်တံခါးမှ လှမ်းကြည့်လျှင် သက်တံတစ်ခုကို မြင်ရသလို အနည်းငယ်မျှ သဘောပေါက် နားလည်စေနိုင်သည်။

မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုမှုသည် ကိုယ်လုပ်နေသည့်အလုပ်ကို ပထမဦးစားပေးပြီး ငွေ

ရေးကြေးရေးကို နောက်တန်းမှာ ထားသည့် သဘော
 တရားဖြစ်သည်။ ဥပမာအနေဖြင့် ရေခဲခွေးစက်ခေါင်း
 တစ်ခုကိုကြည့်ပါ။ ထိုရေခဲခွေးစက်ခေါင်း၌ မီးနှင့်
 ရေတို့ အတူတကွ အလုပ်လုပ်ကြခြင်းကြောင့် စက်
 ခေါင်းကို ရှေ့သို့သွားစေရန် ရေခဲခွေးများ ထွက်လာ
 စေသည်။ ငွေကြေးသည် ရေခဲခွေးနှင့်တူသည်။
 မီးနှင့်တူသော ဆန္ဒနှင့် ရေနှင့်တူသော ငွေတို့သည်
 စက်နှင့်တူသော အခြေအနေကောင်း၌ ပေါင်းစည်းမိ
 ကြခြင်းအားဖြင့် ရေခဲခွေးနှင့်တူသော ငွေများ ပေါ်
 ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် ပြောရလျှင် မှန်ကန်သော
 အလုပ်များကိုလုပ်ဖို့က ပထမ၊ ငွေရေးကြေးရေးက
 ဒုတိယဆိုသည့် သဘောတရားကို လက်ခံရန် မခက်
 ပါ။ ကျွန်တော်၏ လက်တွေ့ဘဝကပင် အတွေ့အကြုံ
 ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ဆယ်ကျော်သက်ဘဝက ပန်းချီဆရာ
 လုပ်ရမည်လား၊ အခြားအလုပ်ကို လုပ်ရမည်လား
 ဆုံးဖြတ်ရန် ခက်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ခါက
 အမေ၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဖြစ်သော ထင်ရှားကျော်
 ကြားပြီး လူအများ လေးစားခြင်းခံရသည့် ပန်းပုဆရာ
 တစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်၏ ပန်းချီကားများကိုပြပြီး

‘ကျွန်တော် ပန်းချီဆရာ ဖြစ်နိုင်မလား’ ဟု မေးဖူးသည်။ သူက ပန်းချီကားများကိုကြည့်ပြီးနောက် ‘အဲဒီပန်းချီကားတွေဟာ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မင်းဟာ ပန်းချီဆရာ ဖြစ်နိုင်လား မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဆိုတာကို ပန်းချီကားပေါ်မှာ မတွေ့ရဘူး၊ ပန်းချီဆရာ ဖြစ်နိုင်လား မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဆိုတာ မင်းအပေါ်မှာ မူတည်နေတယ်၊ မင်းဟာ နေ့တိုင်း တစ်နေ့ကို ၈ နာရီလောက် အလုပ်လုပ်နိုင်မလား ဆိုတဲ့အပေါ်မှာ မူတည်တယ်’ ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ထိုသူသည် ဇင် လေ့ကျင့်ခန်းများ ကျင့်ထားပုံရသော ဂျပန်ပန်းပုဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ပန်းချီနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်နေ့လျှင် ၈ နာရီခန့် ၄၊ ၅ နှစ်လောက် အလုပ်လုပ်လိုက်လျှင် ထိုပန်းချီပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ကောင်းကောင်းကြီးပြုနိုင်သည်။ ထိုမျှလောက် အချိန်ကုန်ခံခြင်း၊ စွမ်းအားများ စိုက်ထုတ်ခြင်း၊ အားသွန်ခွန်စိုက် ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စူးစိုက်ခြင်းဖြင့် တန်ဖိုးရှိသည့် လူတစ်ယောက်၊ ပန်းချီဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ပန်းချီဌာနမဟုတ် မည်သည့်ကိစ္စ၌မဆို ထိုသို့ပင်ဖြစ်နိုင်သည်။ မိမိ၏ အလုပ်တစ်ခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ခြင်းအားဖြင့် စွမ်းရည်များ တိုးပွားလာနိုင်

ပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း တစ်ခုအဖြစ် အားကိုး အားထား ပြုနိုင်သည်။ ထိုသို့ကြိုးစားပမ်းစားမလုပ်ဘဲ ဘာမျှဖြစ်လာမည်ဟု မမျှော်လင့်နိုင်ပါ။

ကိစ္စတစ်ခုကို ကြိုးစားပမ်းစား အားထုတ်လုပ် ကိုင်လျှင် ဆန္ဒပြင်းထန်မှုရှိလျှင် ကိုယ်လုပ်ချင်သည့် အရာများကိုလုပ်ကာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနိုင် သည့် နည်းလမ်းများစွာကို ရှာဖွေတွေ့ရှိမည်။

အကယ်၍ ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်က ငွေရေး ကြေးရေးအရ အောင်မြင်မှုရရှိသည့်ကိစ္စသည် အစွမ်း အစနှင့်မဆိုင်၊ ကံကြမ္မာနှင့်သာ ဆိုင်သည်ဟု သဘော ထားလျှင် သူနှင့်သဘောတူညီသည့် အခြားသူများကို တွေ့နိုင်သည်။ ထိုသို့သဘောတူညီသည့်သူများ ပေါင်း စည်းပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ လူသိမများသေးသည့် အနုပညာရှင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ပေါင်းစည်းပြီး အကျိုးအမြတ်ကို အဓိကမထားသည့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ခု တည်ထောင်နိုင်သည်။ သာမန်အဆင့်ထက်သာ သည့် ပါရမီရှင်များ၊ အစွမ်းအစများ ပေါင်းစည်းမိသည့် အခါ ငွေများ အလိုအလျောက် စီးဝင်လာမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူပင် အခြား စာရေးဝါသနာပါသူများ၊ ဂီတ ဝါသနာပါသူများ စသည်တို့လည်း ပေါင်းစည်းဆောင် ရွက်နိုင်သည်။ ၅ နှစ်ခန့်အတွင်း ငွေများဝင်လာပြီး

ထိုငွေနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း နေထိုင်နိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဝင်ငွေရရှိရုံသာမက အခြားသင်ခန်းစာ နှစ်ခု ကိုလည်း ရရှိသည်။ ပထမ သင်ခန်းစာမှာ ဈေးကွက် ထဲက စီးပွားရေး အင်အားစုများ၏ ရွေးချယ်မှုသည် ပါရမီ၊ အစွမ်းအစရှိသည့်သူများကို ရွေးချယ်ခြင်းလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ ဖြစ်ချင်မှလည်းဖြစ်မည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ပါရမီ မရှိ၊ အစွမ်းအစမရှိသည့်သူများ ကို ရွေးချယ်မိခြင်းမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဒုတိယ သင်ခန်းစာမှာ ဈေးကွက်ထဲက ငွေရေးကြေးရေးအရ ချီးမြှင့်မှုများကို အခြေခံပြီးမှ မိမိအစွမ်းအစများကို တိုးပွားအောင် လုပ်သင့်သည် မဟုတ်။ ငွေရေးကြေး ရေးအရ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်ဖြစ်စေ၊ မခံရသည်ဖြစ် စေ မိမိ၏အစွမ်းအစများကို အမြဲတိုးပွားအောင် ကြိုး စားအားထုတ်နေရမည်ဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာ ရရှိနိုင် သည်။ အနုပညာရှင်ပေါင်း များစွာတို့သည် သူတို့ ငယ်ရွယ်စဉ်က ငွေရေးကြေးရေးအရ အောင်မြင်မှုများ စွာ ရရှိခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး၌ ငွေနှောက်ကို လိုက်နေသဖြင့် ထိုအခြေအနေထက်ကျော်၍ တိုးတက်မှု မရှိသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ အသက်သာ ကြီးလာသော်လည်း သူ တို့၏ အရည်အသွေးများ တိုးမလာကြောင်း တွေ့ရ

သည်။ သူတို့ကို အများဆုံး ချီးမြှင့်သည့်အတွက်သာ ဆက်လက်၍ ကြိုးစားအားထုတ် တတ်ကြသဖြင့် သူတို့၏ အနုပညာများ၊ အစွမ်းအစများသည် ပုံသေဖြစ်နေပြီး ဆက်လက်တိုးတက်ခြင်း မရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် သန်ရာလူများ စုပေါင်း၍ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်သန်ရာကိုသာ ဇောက်ချဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ပန်းချီကားတစ်ချပ် သို့မဟုတ် အနုပညာ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဒေါ်လာထောင် သောင်းချီ၍ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရလျှင် သူသည် အလားတူ ပစ္စည်းမျိုးကိုသာ ထပ်ခါတလဲလဲ ထုတ်လုပ်တော့သည်။

ဤနေရာ၌ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည့် အလုပ်များကို လုပ်ခြင်းနှင့် ဘဏ်မှ ချေးငွေရရှိနိုင်မှုတို့အကြား ဆက်စပ်မှုကို တင်ပြလိုသည်။ ဘဏ်များ၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်များသည်လည်း အခြားသူများလိုပင် နားလည်ရန် ခက်သည့်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ယခုအခါ ကျွန်တော် အကြံပေးရသည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များစွာရှိသည်။ သူတို့အတွက် ဘဏ်မှချေးငွေများရရန်လည်း ဘဏ်များသို့ မကြာခဏ ခေါ်သွားရသည်။ ကျွန်တော် သတိထားမိသည့် ကိစ္စတစ်ခုမှာ ဘဏ်သမားကောင်းတစ်ယောက်သည် အခါခပ်သိမ်း ယုတ္တိဗေဒနည်းကျကျ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုရှိရှိ ဆုံးဖြတ်ချက်ချသူများ

မဟုတ်ကြပေ။ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်များသည် သူတို့ထံ
 လာ၍ ငွေချေးငှားသူများ စာရွက်စာတမ်းများ စနစ်
 တကျ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါစေချင်ကြသည်။ ထိုစာရွက်
 စာတမ်းများပေါ်က ကိန်းဂဏန်းများထက်ပို၍ အရေး
 ကြီးသည်မှာ ထိုစာရွက်စာတမ်းများသည် မည်မျှအရေး
 ကြီးသည်ဟု ငွေချေးသူက ရှုမြင်နိုင်စွမ်းဖြစ်သည်။
 ဘဏ်သမားကောင်းတစ်ယောက်သည် ငွေချေးသင့်၊
 မချေးသင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ငွေချေးသူ၏ အရည်အချင်း
 ပေါ်၌ မူတည်၍ ချမှတ်သည်ဟု ပြောလေ့ပြောထရှိ
 ကြသည်။ ငွေချေးသူဆိုသည်မှာ ချေးငွေရရန် ကြိုးစား
 အားထုတ်သည့် လှုပ်ရှားမှုများနှင့် သူ လုပ်စရာရှိသည့်
 အလုပ်များကို လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသူ တစ်ယောက်
 ဖြစ်သည်။ ထိုအရည်အချင်းများရှိသည်ဟု ယုံကြည်မှ
 သာ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်၏ ဖောက်သည်တစ်
 ယောက်ကို ဘဏ်သို့ ပို့လေ့ရှိသည်။ ငွေချေးသူတစ်
 ယောက်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းက လူ့အဖွဲ့အစည်း
 လိုအပ်ချက်များ၊ လိုအင်ဆန္ဒများကို မည်မျှဖြည့်နိုင်စွမ်း
 ရှိသည်၊ မရှိသည်အပေါ် မူတည်၍ ငွေချေးရန် ဆုံး
 ဖြတ်ချက် ချမှတ်လေ့ရှိသည်။ အကယ်၍ လူ့အဖွဲ့
 အစည်း လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်စွမ်း ရှိသည်
 ဆိုလျှင် ထိုစီးပွားရေးလုပ်ငန်းသည် အကျိုးအမြတ်

ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည့် လုပ်ငန်း တစ်ခုကို ငွေချေးသင့်သည်။ အကယ်၍ လူ့အဖွဲ့အစည်း လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်စွမ်းနိုင်ခြင်းမရှိလျှင် ထိုစီးပွားရေး လုပ်ငန်းသည် အကျိုးအမြတ် မရရှိနိုင်ပေ။ အကျိုး အမြတ် မရရှိနိုင်သည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ငွေချေးခြင်း မပြုနိုင်။

အချို့စာဖတ်သူများက ကျွန်တော် ပြသည့် ဥပမာကိုကြည့်ပြီး အထင်အမြင် လွဲမှားကောင်း လွဲမှားနိုင်သည်။ အချို့လူများအား ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် တော့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ နေတော့မယ်၊ ငွေရေးကြေး ရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှမပူပင်တော့ဘူးဟု ပြောကြ လိမ့်မည်။ အချို့စာဖတ်သူများက ဘယ်လိုကိစ္စဟာ မှန်မှန် ကန်ကန်ကိစ္စလည်း မှန်မှန်ကန်ကန် အလုပ် ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲဆိုတာ ထိုင်ပြီး စဉ်းစားလိုက် ဦးမယ်။ ပြီးမှ ဒုတိယအဆင့်အနေနဲ့ အစစအရာရာ ချောမွေ့မှု ရှိအောင် လုပ်လိုက်မယ်။ တတိယအဆင့်မှာ ဘာမှ အပြစ်အနာအဆာမရှိတဲ့ အဆောက်အအုံ ဖြစ်စေ ချင်တယ်။ စတုတ္ထအဆင့်အနေနဲ့ လူတိုင်းက သပ်သပ် ရပ်ရပ် ဝတ်စားထားရမယ်။ အဲဒီအခါကျမှ ငွေဟာ လှိုမ့်ဝင်လာလိမ့်မယ်ဟု ပြောတတ်ကြသည်။

ထိုနည်းလမ်း နှစ်ခုစလုံးက အလုပ်ဖြစ်ကောင်း

ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ပြောချင်သည်မှာ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်။

ကျွန်တော် ပြောချင်သည်မှာ လူတစ်ယောက် အနေဖြင့် သူ ဆန္ဒရှိသည့် အလုပ်တစ်ခုကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြိုးစားအားထုတ်ရမည်။ သူ ဘယ်လိုလူဆိုသည့်အရာနှင့် သူလုပ်နေသည့်အလုပ်ကို ပေါင်းစည်းနိုင်ရမည်။ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံသုံးသပ်နိုင်စွမ်းရှိရမည်။ စနစ်တကျ အလုပ်လုပ်နိုင်ရမည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ငွေရေးကြေးရေးကို အထောက်အကူပြုမည်ဟု မမှိတ်မသုန် ယုံကြည်သူ ဖြစ်စေရမည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရလျှင် ငွေရေးကြေးရေးကို လုံးဝရှောင်တိမ်းခြင်းနှင့် ဦးစားပေးခြင်းဟူသော အစွန်းနှစ်ခုကြားမှ လွတ်ကင်းသည့် တစ်နေရာကို ရှာဖွေ၍ ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေးကို မျက်လုံးတစ်လုံးနှင့် ဥပမာ ပေးနိုင်သည်။ မြင်ကွင်းများကို မြင်ရန်အတွက် မျက်လုံးသည် လုံးဝအသေကြီးလို ငြိမ်နေ၍မရပေ။ မျက်လုံးကိုယ်တိုင်က လှုပ်ရှားနေရမည်။ သို့သော် လှုပ်ရှားမှုများလျှင်လည်း ဘာမျှမြင်ရမည် မဟုတ်ပေ။ ရုပ်ပုံတစ်ခု ပြတ်ပြတ်သားသား ကြည်ကြည်လင်လင် မြင်နိုင်ရန်အတွက် တည်ငြိမ်မှုနှင့် လှုပ်ရှားမှုတို့ကို တစ်စုံတစ်ရာသော

အချိုးအစားဖြင့် ပေါင်းစပ်ရန်လိုသည်။ ငွေရေးကြေးရေး မှာလည်း ထိုသို့ပင်ဖြစ်သည်။ တည်ငြိမ်မှုနှင့် လှုပ်ရှားမှုတို့ကို အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ ပေါင်းစပ်ရသည်။

ဤနေရာ၌ ငွေနှင့် လူ့ဘဝတို့ ဆက်စပ်မှုကို ဆွေးနွေးလိုပါသည်။ ကလေးဘဝတုန်းက ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကူညီထောက်ပံ့ခြင်း မပြုနိုင်။ ကိုယ့်စားဝတ်နေရေးအတွက် ရှာဖွေခြင်းမပြုနိုင်။ အလားတူပင် ကျွန်တော်တို့ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီး ကွယ်လွန်ခါနီး အချိန်များ၌လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှာဖွေကျွေးမွေး ထောက်ပံ့ခြင်း မပြုနိုင်ကြ။ ထိုကလေးဘဝနှင့် လူအိုဘဝ နှစ်ခုကြားထဲ၌သာလျှင် ကျွန်တော်တို့ကိုယ် ကျွန်တော်တို့နှင့် အခြားသူများ၏ စားဝတ်နေရေးသည် ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်လာသည်။ အချို့လူနေမှုစနစ်များ၌ လခအနည်းငယ်ပေးပြီး အလုပ်သင်စေသည့်စနစ်များ ရှိကြသလို အငြိမ်းစားမယူမီ လစာတဖြည်းဖြည်း တိုးသွားသည့် အချိန်ကာလများလည်း ရှိကြသည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ ဝင်ငွေဖြန့်ဖြူးပုံကိုကြည့်လျှင် လူဦးရေ၏ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းက ဝင်ငွေ၏ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ရရှိနေကြသဖြင့် တရားမမျှတသလို ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ထိုဝင်ငွေရရှိပုံကို သက်တမ်းခွဲ၍ကြည့်လျှင် လူငယ်ဘဝမှ လူလတ်ဘဝ၊

လူကြီးဘဝသို့ တက်လှမ်းလာသည့်အခါ အသက်ကြီး
လာသည်နှင့်အမျှ ဝင်ငွေတိုးလာလေ ဖြစ်ကြောင်းကို
တွေ့ရမည်။

မိမိ၏ဘဝကို မိမိပြန်စဉ်းစားကြည့်လျှင် မည်
သို့ပင်ဖြစ်စေ အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ အသက်
ရှင်သန်ဦးမည်မှာ သေချာသည်။ ထိုသို့ မိမိကိုယ်မိမိ
အသက်ရှင်သန်ဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း သတိထားမိလျှင်
မိမိ၏ ရှုမြင်ပုံကို ပြောင်းလဲနိုင်သည်။ လောလောဆယ်
လိုချင်သည့်အရာများ၊ ဖြစ်ချင်သည့်အရာများ လျော့ပါး
သွားပြီး ကိုယ် အမှန်တကယ် လုပ်ချင်သည့် အရာများ
ကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အခွင့်အလမ်းပိုရမည်။
ထိုသို့ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သိ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
နားလည်သည့်အခါ ရှင်သန်ရန် အခွင့်အလမ်းလည်း
ပိုများလာမည်။ အခြားသူများနှင့်လည်း အဆင်ပြေပြေ
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်မည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝ၌ မည်
မျှပင် ငွေအမြောက်အမြား လိုအပ်သည် ဖြစ်စေကာမူ
ငွေမရခဲ့လျှင် အခြားနည်းဖြင့် ရရှိနိုင်ဖို့ အလားအလာ
နည်းသည်။ ထိုအချိန်ကာလသည် မိမိ၏ အဆင့်
အတန်းကို မိမိလက်ခံရန်၊ မိမိ၏ အစွမ်းအစများ
အရည်အသွေးများကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ရန်
သာဖြစ်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်က

တည်းက ဝင်ငွေများလိုခြင်း၊ အဆင့်အတန်း မြင့်မား
လိုခြင်း စသည်တို့ လွန်ကဲနေလျှင် ထိုသဘောကို
ပေါ်တိုလာ သိပ္ပံက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ကျဆုံးလိုမှု
ဟူ၍ အမည်ပေးထားသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ လူအများ
က ကျွန်တော့်ထံသို့လာပြီး ကျွန်တော့်ဆီက ‘ဆက်လုပ်
ပါ၊ တတ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံးလုပ်ပါ၊ ထိုအခါ
အလိုလို ကိုယ့်နောက်က ငွေလိုက်လာမည်’ ဟူသော
သတင်းစကား ကြားရမည်ဆိုသည့်အသိဖြင့် ရောက်
လာကြသည်။ သူတို့ ကျွန်တော်၏ အကြံဉာဏ်ကို
တောင်းခံကြသည်မှာ အကြောင်းသုံးခုကြောင့်ဖြစ်သည်။

- (၁) မထမအကြောင်းတရားမှာ သူတို့အနေဖြင့်
ယုံကြည်ကိုးစားထိုက်သည့် သူတစ်ယောက်
က ပြောသည်ကို ကြားနာလို၍ဖြစ်သည်။
- (၂) အချို့သူများက သူတို့ အလုပ်ကြိုးစားပမ်း
စားလုပ်သည်ကို ကျွန်တော်က အထင်ကြီး
သွားပြီးနောက် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က ငွေ
ထုတ်ပေးလိမ့်မည်ဟု ထင်သောကြောင့် လာ
ကြခြင်းဖြစ်သည်။
- (၃) အချို့သောသူများသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ဆေးဆေးချာချာမသိဘဲ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဆေး
ဆေးချာချာ သိသည်ဟုထင်ပြီး ထိုသို့သိ

ကြောင်း ထောက်ခံချက် လိုချင်ကြ၍ဖြစ်
သည်။

ဤနေရာ၌ စီးပွားရေးနယ်ပယ်မှ အမှုဆောင်
အရာရှိများ မည်မျှအောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု စမ်းသပ်စစ်
ဆေးပေးသော စိတ်ပညာရှင်တစ်ယောက်အကြောင်းကို
ပြောပြလိုသည်။ သူက အမှုဆောင် အရာရှိများကို
စမ်းသပ်စစ်ဆေးရာတွင် ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို အသုံး
ပြုသည်။ ထိုပန်းချီကားထဲ၌ လူတစ်ယောက်ကို ကြိုး
တစ်ချောင်းနှင့် တွေ့ရသည်။ သူက အမှုဆောင်အရာရှိ
များအား ထိုလူသည် ထိုကြိုးဖြင့် ဘာလုပ်မည်နည်းဟု
မေးသည်။ အကယ်၍ အမှုဆောင် အရာရှိများက
ထိုသူသည် ကြိုးကို အသုံးပြုပြီး တောင်တက်လိမ့်မည်
ဟုပြောကြလျှင် သူက ထိုသို့ပြောသူများအား စိတ်ဓာတ်
ပြင်းထန်သည့်သူ ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်မည့်သူ ဖြစ်
သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ အကယ်၍ တစ်ယောက်
ယောက်က ထိုကြိုးမှာ ကြိုးဆွဲချရန်ဖြစ်သည် ဟုပြော
လျှင် လက်ရှိအလုပ်မှာ မပြုတ်ရန်သာ စိတ်ဝင်စားသူ၊
ယံခုထက်ပို၍ ပေါက်ရောက်အောင်မြင်နိုင်ခြင်း မရှိ
သည့်သူဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ အကယ်၍ တစ်ယောက်
ယောက်က ကြိုးကိုဆွဲ၍ အောက်ဆင်းမည့်သူ ဟုဆိုလျှင်
ထိုသူသည် ကုမ္ပဏီမှ ထွက်ခွာမည့်သူ၊ အငြိမ်းစား

ယူမည့်သူ ဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုကြိုးနှင့် လူ၏အကြောင်းကို တိုင်းမမဂ္ဂဇင်း၌လည်း ပုံနှိပ်ဖော်ပြ ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုသို့ပုံနှိပ်ဖော်ပြပြီး မကြာမီ၌ပင် စိတ် ပညာရှင်၏ ဖခင်က ဝင်ရောက်လာပြီး အဖြေ မည်သို့ ဖြစ်သင့်ကြောင်း သူ သိသည်ဟုပြောသည်။ တကယ်လို့ အဲဒီလူက ကြိုးကိုဆွဲပြီးတက်မယ်လို့ ပြောတာ ဘာဖြစ် လို့လဲ သိလား၊ သူ့ရဲ့အောက်မှာ ခြင်္သေ့တစ်ကောင် ရှိတယ်။ အဲဒီခြင်္သေ့က လိုက်ဆွဲနေလို့ ကြိုးကိုဆွဲပြီး တက်နေတာလို့ ဖြေတာဖြစ်ရမယ်ဟု သူက ပြောပြ သည်။ သူ့အနေဖြင့် လူတစ်ယောက် ဘယ်ကို သွား သင့်သည်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းသိသည်မှာ မှန်သော် လည်း အဘယ်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်ကောက် သည်ကိုမူ နားလည်ပုံ မရပေ။

* * *

အခန်း(၂)

ဒုတိယ ဥပဒေသ

ငွေမှာ ကိုယ်ပိုင်စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများရှိသည်
 မှတ်တမ်းများ၊ ဘတ်ဂျက်များ၊ စုဆောင်းငွေများ၊
 ချေးငွားမှုများ၊ ချေးငွေများ

ငွေနှင့်ပတ်သက်သည့် စည်းမျဉ်းများမှာ ရှေးဟောင်း
 စည်းမျဉ်းများနှင့်တူသည်။ မည်သည့်အခါမျှ လွယ်
 လင့်တကူ သုံးမပစ်နဲ့၊ ဂရုတစိုက်သုံး။ ကိုယ်သုံးခဲ့သမျှ
 ကို ထည့်တွက်၊ အားလုံးကို မှတ်တမ်းထား။ ငွေနဲ့
 ပတ်သက်လို့ ဘယ်အခါမျှ ဥပေက္ခာမပြုနဲ့ စသည်ဖြင့်
 ဖြစ်သည်။

ယခုဆက်လက်ဆွေးနွေးမည့် ဒုတိယဥပဒေသ
 သည် အထူးသဖြင့် စာရင်းကိုင်များ၏ လုပ်ပုံလုပ်နည်း

နှင့် ဆင်တူသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးလည်း စာရင်း
 ကိုင်များလို လုပ်သင့်သည်။ စာရင်းစနစ်တကျရှိသည့်
 လုပ်ငန်းများသည် အောင်မြင်ရန် အလားအလာ ပိုများ
 သည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ စာရင်းများသည် ဧရာမ
 ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုဖြစ်စေ၊ သေးငယ်သော ဆိုင်ကလေး
 တစ်ခုပင်ဖြစ်စေ ခြားနားချက် သိပ်မရှိလှပေ။ ကုမ္ပဏီ
 ကြီးတစ်ခုက လုပ်ငန်းငယ်လေးတစ်ခုထက် အနည်း
 ငယ် ပိုမိုရှုပ်ထွေးကောင်း ရှုပ်ထွေးမည်ဖြစ်သော်လည်း
 အခြေခံအားဖြင့် အတူတူဖြစ်သည်။

စာရင်းကိုင်များက ဘာလုပ်ကြသနည်း။ သူတို့
 က ဝင်လာသည့် စာရင်းများကိုကြည့်ပြီး ဝင်ငွေရရှိ
 သည့် ဇာစ်မြစ်များကို မှတ်တမ်းတင်သည်။ မည်သည့်
 စာရင်းများရှိသည်ကို ကြည့်သည်။ ငွေကို မည်သို့သုံးစွဲ
 ပုံ အသေးစိတ်များကို လေ့လာဆန်းစစ်သည်။ ငွေများ
 ဘယ်နေရာသို့ စီးဆင်းသွားသည်ကို မှတ်တမ်းတင်
 သည်။ အချိန်တစ်ချိန်တွင် သေသေချာချာ ထိန်းသိမ်းမှု
 ရှိသည် မရှိသည်ကို မှတ်တမ်းတင်သည်။ ဝင်ငွေနှင့်
 အသုံးစရိတ်ရှင်းတမ်း၊ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပေးရန်တာဝန်
 ရှင်းတမ်းကဲ့သို့သော ရှင်းတမ်းများကို အသုံးပြုသည်။
 ၎င်းရှင်းတမ်းများသည် လုပ်ဆောင်ချက် တစ်ခုစီ
 တစ်ခုစီအလိုက် ငွေစီးဝင်မှု စီးထွက်မှုများကို အသေး

စိတ် မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် မှတ်တမ်းများဖြစ်သည်။
 ငွေနှင့်ပတ်သက်သော စည်းမျဉ်းတစ်ခုမှာ သင့်အနေဖြင့်
 လူအများကို ချက်လက်မှတ်များ ပေးလွှတ်လိုက်ပြီး
 ဆက်လုပ်ကြပါ။ ကြိုက်သလို လုပ်ကြပါဟု ပြော၍
 မဖြစ်ပေ။ ချက်လက်မှတ်အပေါ်၌ ကိုယ် ရေးချင်
 သလောက် ကိန်းဂဏန်းများကို ရေးလွှတ်လိုက်၍လည်း
 မဖြစ်ပေ။ မည်သည့်ချက်လက်မှတ်များကို ရေးပေး
 လိုက်သည်၊ ထိုချက်လက်မှတ်များ မည်သည့်နေရာသို့
 ရောက်သွားသည်၊ ထိုချက်လက်မှတ်များကို ပေးချေရန်
 အတွက် မည်သည့်နေရာမှ ငွေဝင်လာသည်ကို သိရှိရ
 တာဝန်ယူရမည်။ ၎င်းတို့မှာ ငွေနှင့်ပတ်သက်သော
 စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများဖြစ်သည်။

ဤစာရင်းကိုင်တစ်ယောက် လိုက်နာကျင့်သုံး
 သော စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို စီမံကိန်းနှင့်ပတ်သက်
 ၍ မည်သို့ဆောင်ရွက်မည်နည်း။ ပထမဦးစွာ အသုံး
 စရိတ်များအားလုံးကို မှတ်တမ်းတင်ရမည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင်
 အသုံးစရိတ်များ အားလုံးအတွက် ငွေလက်ခံရရှိကြောင်း
 ပြေစာတစ်ခုကို သိမ်းထားရမည်။ မည်သည့်ငွေပမာဏ
 အတွက် မှတ်တမ်းထားမည်ကို မိမိဘာသာမိမိ သတ်
 မှတ်ထားနိုင်သည်။ အကယ်၍ သင့်သည် အလွန်ဆင်းရဲ
 သူဖြစ်လျှင် ဆင့် ၅၀ နှင့် အထက် ကိစ္စအားလုံးကို

မှတ်တမ်းတင်ရန် လိုသည်။ အကယ်၍ သင့်အနေဖြင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာသူဆိုလျှင် ၁၀ ဒေါ်လာနှင့်အထက် ကိစ္စများအားလုံးကို သေသေချာချာ မှတ်တမ်းတင်ရန် လိုသည်။ ထိုကဲ့သို့ အနည်းဆုံး မှတ်တမ်းတင်ရမည့် အဆင့်ကို သတ်မှတ်ထားပြီးပြီဆိုလျှင် ထိုသတ်မှတ် ထားသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်။ အကယ်၍ တစ်လ နှစ်လခန့် စာရင်းကို မထိန်းသိမ်းမိလျှင် ဝင်ငွေထွက်ငွေများ မကိုက်ဘဲ ဖြစ်နေမည်။ ထိုအခါ ကိုယ်လုပ်နေသည့်အလုပ်ကို လက်စသတ်ကာ စာရင်းကိုက်သည်အထိ နောက်ပြန်တွက်ကြည့်သင့်သည်။

အတွေ့အကြုံ မရှိဆုံးသူများအနေဖြင့် ငွေ၏ အခြေခံစည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများကို မျက်ကွယ်ပြုတတ်ကြသည်။ သို့သော် တတ်သိသူများကလည်း ဤစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို မျက်ကွယ်ပြုတတ်ကြသည်။ အလွန်အောင်မြင်သည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် ကျွန်တော်၏ဖောက်သည် ဖြစ်ဖူးသည်။ ယခင်နှစ်ကဆိုလျှင် သူသည် အလွန်ဒုက္ခရောက်နေသဖြင့် ကျွန်တော့်ကို တိုင်ပင်ရန် ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖိတ်သည့်အခါ ကျွန်တော် ပထမဦးဆုံးလုပ်သည်မှာ စာရင်းကိုင်တစ်ယောက်ငှားပြီး လုပ်ငန်း၏ အသုံးစရိတ်များကို သေသေချာချာ စိစစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီက

လွန်ခဲ့သည့် ၆ လခန့်အတွင်းလုပ်ခဲ့သည့် လုပ်ဆောင်ချက်များကို တစ်လပြီးတစ်လ မှတ်တမ်းတင် စိစစ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်သည်။ ကုမ္ပဏီအတွက်လည်း စာရင်းများကို သေသေချာချာ ထားရှိစေသည်။ ထိုဖောက်သည်ဖြစ်နေသည်မှာ မည်သို့အခြေအနေဆိုးသည်ကိုမသိဘဲ ဆိုးသည်ထက် ဆိုးလာနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အနေဖြင့် ထိုသို့အခြေအနေ ဆိုးလာကြောင်းကို သတိပင် မထားမိပေ။ ငွေသားစီးဆင်းမှု အဆင်ပြေနေသည်ဟု ထင်သည်။ ဘဏ်မှာ အမြဲတမ်း ငွေအလုံလောက် ရှိနေသည်ဟု ထင်သည်။ လစဉ်လစာမှန်မှန် ပေးနိုင်သမျှ သူ့အနေဖြင့် ပူပန်စရာမလိုဟု ထင်နေသည်။ သူ၏အရောင်းပမာဏများကလည်း တိုးပွားနေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်က စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သောအခါ စာရင်းစာအုပ်များ အရဆိုလျှင် ဒေါ်လာ ၁၅၀၀၀ ကျော် ကြွေးတင်နေပြီး ထို့ထက်ပိုများရန် အလားအလာရှိနေသည်။ တစ်နှစ်ခန့် စာရင်းများ စနစ်တကျ လုပ်လိုက်သည့်အခါ ထိုကြွေးများ အားလုံး ပေးချေပြီးနောက် အရင်းအနှီးပမာဏ ဒေါ်လာ ၁၅၀၀၀ မက တိုးပွားလာသည်။ ဤသို့သော အဖြစ်မျိုးမှာ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်တတ်သည့်ဖြစ်ရပ်မျိုးမဟုတ်ပါ။ ငွေရေးကြေးရေးကို ဂရုမစိုက်သည့် စီးပွား

ရေးလုပ်ငန်းများအနေဖြင့် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိတတ်သည်။ ငွေများ စီးဝင်နေသမျှ အကျိုးအမြတ် ရှိနေသည်။ အခြေအနေ ကောင်းနေသည်ဟု ယူဆသော လုပ်ငန်းများအနေဖြင့် ဤသို့သော အခြေအနေမျိုးများကို တွေ့ကြုံရတတ်သည်။

ငွေနှင့်ပတ်သက်၍ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ အားလုံးကို ဤနေရာ၌ ဖော်ပြရန် မဖြစ်ပေ။ ဖော်ပြလိုက်လျှင် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း စာရင်းတစ်ခုထက် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ပို၍တူနေသည်။ ထိုစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများက သင့်ကို ဘာလုပ်ရန် ပြောပြလိမ့်မည် မဟုတ်။ အခြေအနေတစ်ခု၌ မည်သို့ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမည်၊ မည်သည့် အကျိုးတရားများရရှိမည်၊ ရေရှည်တွင် မည်သို့အကျိုးရှိမည်ကိုသာ ညွှန်ပြသည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားများကဲ့သို့ပင် ထိုစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများသည် အဆင့်အမျိုးမျိုးရှိသည်။ အဆင့်တစ်ခု၌ရှိလျှင် နောက်တစ်ဆင့် မည်သို့သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြမည်။

ပထမဆုံးနှင့် အရှင်းဆုံး စည်းမျဉ်းမှာ မိမိ၏ ငွေကို မိမိ မှတ်တမ်းတင်ထားရန်ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်မှာ ဘယ်လောက်ရှိသည်၊ ဘယ်လောက်သုံးနေသည်၊ ဘယ်လောက်ဝင်နေသည်၊ မည်သည့်နေရာသို့ ငွေများစီးဆင်း

သွားနေသည်ကို သိရမည်။

ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ဥပမာတစ်ခုကို ပြောလိုပါသည်။ ကျွန်တော်၏ သမီးအကြီးဆုံး စင်သီယာက ကျွန်တော်၏အိမ်မှ ကျွန်တော့်ဇနီးဟောင်း ဟယ်လင်၏အိမ်သို့ သွားသည့်ခရီးမှာ တစ်မိုင်ခန့်သာ ရှိသည်ဟု သူက ထင်သည်။ ဟယ်လင်၏အိမ်သို့ ကားဖြင့်သွားလျှင် ငါးမိနစ်ခန့်သွားရပြီး လမ်းလျှောက်သွားလျှင် ၁၀ မိနစ်မှ ၁၅ မိနစ်ထိ ကြာသည်။ သူက တစ်မိုင်လောက်ဟုပြောခြင်းမှာ တိတိကျကျပြောခြင်းမဟုတ်။ မိုင်ဝက်လောက်လည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ ထိုသို့ဖော်ပြခြင်းသည် သူနှင့်ကျွန်တော်တို့ ခရီးသွားသည့်အကြောင်းကို ပြောရာ၌ အသုံးဝင်သည်။ ထိုနေရာသို့ ကျွန်တော်တို့ ခြေကျင်လည်းကောင်း၊ ကားဖြင့်လည်းကောင်း သွားရန်သာဖြစ်သည်။ အကယ်၍ စင်သီယာအနေဖြင့် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပြန်သွားနိုင်မည်ဆိုလျှင် ထိုအိမ်နှစ်အိမ်ကြား၌ ခရီးအကွာအဝေးမှာ ပြောပလောက်အောင်ပင် မရှိတော့ပေ။ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ်ကပ်နေသည့်သဘောမျိုး ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ဧရာမ အလေးအပင် ပစ္စည်းများတင်ပြီး တစ်အိမ်မှ တစ်အိမ်သို့ တွန်းသွားမည်ဆိုလျှင် ပေ ၄၈၀၀ ဝေးသည်ဟု တိတိကျကျပြောခြင်းက ပို၍အဓိပ္ပာယ်ရှိမည်။

လှေကားထစ် ၂၆ ထစ်ခန့်ရှိနေသည် မဟုတ်ဘဲ လှေကားထစ် ၂၀ သာ ရှိသည်ဆိုလျှင် ပို၍သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်မည်။ အခြားတစ်ဖက်၌ အိမ်နှစ်အိမ်ကြားတွင် ဝါယာကြိုးဖြင့်ဆက်သွယ်ပြီး စကားပြောနိုင်အောင် လုပ်ထားလျှင် အိမ်နှစ်အိမ်အကြား ပေ ၅၀ လောက်ဝေးသည်ဟု ထင်နေမည်။ လက်မအထိ သိစရာမလိုပါ။ ဝါယာကြိုးနှင့် ပတ်သက်လျှင်လည်း လက်မအထိ ပြောလေ့မရှိကြ။ မိမိ၏ လုပ်ပုံကိုပုံ၊ သွားပုံလာပုံ၊ နေပုံထိုင်ပုံအပေါ်မူတည်ပြီး ကိန်းဂဏန်းများကို အသုံးပြုလေ့ရှိကြောင်း နမူနာပြခြင်းဖြစ်သည်။

အသုံးစရိတ်များနှင့် ပတ်သက်၍လည်း အလားတူပင် ကျင့်သုံးသင့်သည်။ အကယ်၍ သင်သည် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ၃၀၀၀၀ ဝင်ငွေရှိပြီး ထို ၃၀၀၀၀ အနက်မှ ၁၀၀၀၀ ကိုစုမိလျှင် တစ်ရက်တာ ဈေးဝယ်သည်ကို မှတ်တမ်းမထားမိ၍ ဘာမျှဖြစ်မည် မဟုတ်ပေ။ ဒေါ်လာ ၁၀၀ လောက်ကို စာရင်းမသွင်းမိဘဲ မေ့နေသည့်အတွက် ပြဿနာကြီးကြီးမားမား ဖြစ်မည် မဟုတ်။

တစ်ပတ်ကြာ ခရီးထွက်မည့် ကိစ္စတစ်ခုကို ကြိုတင်ခန့်မှန်း တွက်ဆကြည့်ရာ ဒေါ်လာ ၁၇၀၀ လောက် ကုန်မည်ဟု မှန်းပြီး ဒေါ်လာ ၂၀၀ လောက်

ပိုကုန်သွားလျှင် စုဆောင်းငွေမှ အနည်းငယ်သာ လျော့သွားနိုင်သည်။ သို့သော် သင်၏ဝင်ငွေမှာ ဒေါ်လာ ၇၀၀၀ သာဖြစ်ပြီး သင်၏ စုဆောင်းငွေမှာ အလွန်နည်းနေလျှင် ဒေါ်လာ ၂၀၀ ခန့် ပိုကုန်သွားခြင်းဖြင့် ထိုပိုကုန်သွားသည့်ငွေကိုဖြည့်ရန် ၆ လခန့် ကြိုးစားချွေတာရမည်။ စရိတ်များ လျော့ချရမည်၊ နေ့လယ်စာ လျော့စားရမည်။

ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်လျှင် ကျွန်တော် ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်ဘဝက အသေးအဖွဲ့ ခိုးမှုတစ်ခုကို လုပ်တတ်ကြောင်း ဝန်ခံဖြောင့်ချက်ပေးလိုသည်။ စီးပွားရေး ကိစ္စများအတွက် နေ့လယ်စာ သွားစားသည့်အခါ ၃၅ ဆင့်တန် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို အမြဲတမ်း ယူသောက်လေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ တစ်နေ့လျှင် မည်မျှသောက်မည်ဟု ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ထားသည့် အပေါ်မူတည်ပြီး နှစ်လိပ်သုံးလိပ် စသည်ဖြင့် ယူသောက်တတ်သည်။ ထိုအသုံးစရိတ်ကို ကျွန်တော်၏ ဘဏ်က ကျခံရသည်။ ထိုသို့သောက်ခြင်းဖြင့် အပြစ်မရှိဟု ဆင်ခြေပေးစရာအကြောင်းများ အများအပြား ရှိသည်။ သို့သော် ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်အနေ ဖြင့် ပြောရလျှင် ၃၅ ဆင့်ပင်ဖြစ်စေ မည်သည့်ခိုးမှုမျိုးကိုမျှ ဆောင်ရွက်ရန် မသင့်တော်ပါ။

စိတ်ကူးချိချိ

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ ကျွန်တော် ယခုကဲ့သို့လုပ်သည့် အဖြစ်မျိုးကို ဟိုစမ်းစမ်း ဒီစမ်းစမ်း တယောထိုးသလို လုပ်သည်ဟုခေါ်သည်။ ဗြိတိသျှရိုးရာ ဝေါဟာရများ၌ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ဟိုစမ်းစမ်း ဒီစမ်းစမ်း တစ်ခုခု တော့ လိမ်တတ်၊ ညှာတတ်၊ ခိုးတတ် ကြသည်ဟု ဆိုရိုးစကားရှိသည်။

ဤနေရာ၌ ကျွန်တော် ပြောချင်သည့်ကိစ္စမှာ လိမ်ခြင်း၊ ညှာခြင်းတို့သည် မိမိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင် သည့် နယ်ပယ်အတွင်းမှာသာ ဖြစ်ရမည်။ ဂလိုက်ဖောင် ဒေးရှင်း၏ ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဖြစ်သွားသောအခါ ကျွန်တော့် အနေဖြင့် ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာကို လက်လှမ်းမီနေ သဖြင့် ၃၅ ဆင့်တန်ယူသည့် ကိစ္စမျိုးကို ရပ်ပစ်လိုက် သည်။ ၅ ဆင့်ကအစ တတ်နိုင်သမျှ အသေးစိတ်ကပါ မကျန် တိကျအောင် ကြိုးစားသည်။ ယခုအခါ နေ့ လယ်စာစား ထွက်ပြီဆိုလျှင် မည်မျှကုန်သည်ကို တိတိကျကျမှတ်သားဖို့ ဂရုစိုက်သည်။ အကယ်၍ မမှတ်မိလျှင်လည်း ပို၍မတောင်းဘဲ လျှော့၍သာ တောင်းတတ်သည်။ လူတိုင်း၌ စိတ်ထဲ၌ ငါတော့ နည်းနည်းလေး လုပ်လိုက်မိပြီ၊ နောက်တစ်ခါကျရင် တော့ နည်းနည်းလေး ပိုလုပ်လိုက်မယ်ဆိုသော စိတ်မျိုး ရှိနေတတ်သည်။ “တစ်တက်စားလည်း ကြက်သွန်၊

နှစ် တက်စားလည်း ကြက်သွန်” စိတ်ဓာတ်မျိုးကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သတိထားရမည်။ မည်သည့်အဆင့် အထိ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လက်ခံနိုင်ပြီး ထိုနေရာမှ တစ်ဆင့်မတက်ရန် ကြိုးစားရမည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ကျွန်တော် ခိုးစရာ ဒေါ်လာသန်းချီ၍ ရှိနေသည့်အခါ ၅ ဆင့်ကအစ သတိထားဖို့ အလွန်အရေးကြီးသည်။ ကျွန်တော် ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်ဘဝက အနည်းငယ်မျှ ခိုးနိုင်ပြီး အသုံးစရိတ်များကို တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ၂၀၀၀၊ ၃၀၀၀ ခန့် ပို၍ပြနိုင်ပါလျက် ကျွန်တော့်အနေ ဖြင့် ၃၅ ဆင့်အထိသာ ခွင့်ပြုသည်။ တာဝန်ကြီးလာ လေ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းချုပ်ရလေဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ထိန်းချုပ်ရမှန်း မသိသူ၊ အလွဲသုံးစား လုပ်တတ်သူတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူး သည်။ သူ၏အမည်မှာ ဖရက်ဟု အမည်ရသည်။ သူ သည် ကျွန်တော်တို့ဘဏ်၌ အလုပ်လုပ်သူဖြစ်သည်။ သူ့ကို နောက်ဆုံး၌ ဖမ်းမိသွားသည့်အခါ လူတိုင်းက အံ့အားသင့်ကြသည်။ သူသည် အလွန်သိမ်မွေ့သူတစ် ယောက်ဖြစ်ပြီး အသက် ၅၀ ကျော် အရွယ်ရှိကာ ရှက်တတ်သည့်၊ အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သည့်၊ ဆက်ဆံရေး အလွန်ကောင်းသည့်သူဖြစ်သည်။ သူသည် အလွန်စိတ်ချရသည့် အလုပ်တစ်ခုကိုလည်း ရထား

သည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးက အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ သူ့ကို သိပ်အားကိုးကြသည်။ သူ့ကို ပြဿနာဖြစ်အောင် လုပ်မည့်သူမဟုတ်၊ ဘဏ်၌ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်မှာလည်း ကြာပြီဟု နားလည်ထားကြသည်။

၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက သူသည် အဆင့်နိမ့်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဘဝတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ သူသည် ထိုအချိန်က ငွေကိုင်စာရေးတစ်ယောက်မျှသာဖြစ်သည်။ သူက သူ၏ကိုယ်ပိုင်ငွေကို အသုံးပြုကာ ယူရေနီယံ စတော့ရှယ်ယာများ ဝယ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ဆော့လ်တီလိတ်မြို့တော်၌ ယူရေနီယံစတော့များ ရောင်းချနေသည်။ သူက အခြားမိတ်ဆွေများအားလည်း ယူရေနီယံ စတော့ရှယ်ယာများဝယ်ရန် ပြောလေ့ရှိသည်။ စတော့ရှယ်ယာများ၏ ဈေးနှုန်းများတက်လာသည့်အခါ သူက စတော့ရှယ်ယာများ ထပ်ထပ်၍ဝယ်ရန် မိတ်ဆွေများအား တိုက်တွန်းလေ့ရှိသည်။ သူ၏ မိတ်ဆွေများကလည်း သူ့ကို ငွေရေးကြေးရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပါရဂူတစ်ယောက်လို မြင်လာကြသဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဥစ္စာများ ရောင်းချ၍လည်းကောင်း၊ အခြားသူများထံမှ ချေးငှား၍လည်းကောင်း ငွေရှာကာ ယူရေနီယံစတော့များ ဝယ်ယူကြသည်။ သို့သော် ယူရေနီယံ စတော့ရှယ်ယာများ ဝယ်မိသူအားလုံးတို့သည်

သိသိသာသာကြီး ထိခိုက်ဆုံးရှုံးရသည်။ ဖရက်၏မိတ်
 ဆွေ အတော်များများသည် အဆုံးအရှုံးကို မည်သို့ရင်
 ဆိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာများ ရသွားကြသော်
 လည်း ဖရက်က သူတို့၏ ဆုံးရှုံးမှုများသည် သူ့ကြောင့်
 ဖြစ်ရသည်ဟု အပြစ်ရှိသလို ခံစားနေရသည်။ ထို့
 ကြောင့် မိတ်ဆွေများနှင့်ပတ်သက်လျှင် ရက်ရက်ရော
 ရော ဆက်ဆံလေ့ရှိသည်။ နေ့လယ်စာများ ခေါ်ကျွေး
 သည်။ အစပိုင်း၌ သူ၏လခကို အသုံးပြုကာ လက်
 ဆောင်များပေးသည်။ သူ ပေးနိုင်သလောက်ပေးသည်။
 သို့သော် သူ ပေးသည့်လက်ဆောင်များသည် သူ၏
 မိတ်ဆွေများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဆုံးအရှုံးများနှင့်
 နှိုင်းစာလျှင် အသေးအဖွဲမျှသာဖြစ်ကြောင်း သူ နား
 လည်သဘောပေါက်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ဟိုနားက
 နည်းနည်း၊ ဒီနားက နည်းနည်းနှင့် ငွေနည်းနည်းချင်း
 ယူကာ မသမာမှုများ ပြုတော့သည်။

ဘဏ်ထဲ၌ တာဝန်များ၊ ရာထူးများ တိုးလာ
 သောအခါ သူသည် ဘဏ်ထိန်းချုပ်စာရင်း အကြီး
 အကဲရာထူးကို ရလာသည်။ ထိုနေရာသည် ဘဏ်လုပ်
 ငန်း၏ အချက်အချာကျသည့် နေရာတစ်ခုဖြစ်သည်။
 နေ့စဉ် လည်ပတ်နေရသည့် ငွေပမာဏကို ညှိနှိုင်းပေး
 သည့် စာရင်းတစ်ခုဖြစ်သဖြင့် လက်ကျန်ရှင်းတမ်း၏

နှစ်ဖက်စလုံးသည် ညီမျှနေရမည်။ သူသည် ထိုစာရင်းကို ထိန်းချုပ်ရန်သာမက မည်သို့လိမ်ရမည်ကိုပါ တတ်လာခဲ့သည်။

၈ နှစ်မှ ၁၀ နှစ်ခန့်အတွင်းတွင် မည်သူကမျှ သူ၏စနစ်ကို စစ်ဆေးခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။ ထိုစာရင်းကို ပြည့်ပြည့်ဝဝနားလည်သူမှာ သူတစ်ယောက်သာဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က စာရင်းစာအုပ်များကို လာရောက်စစ်ဆေးလျှင် သူက ထိုနေရာ၌ အဆင်သင့် ရှိနေတတ်သည်။ သူသည် သူမရှိခိုက် စာရင်းစစ်မှာစိုး၍ အားလပ်ရက်ပင် မယူ။ အခြားသူများအားလည်း ဘဏ်ထိန်းချုပ်စာရင်းကို မည်သို့ဆောင်ရွက်ရကြောင်း မည်သူ့ကိုမျှ မသင်ပေးရဲ။ သူက ကြာလေခိုးလေ လုပ်လာသည်။ သူ့မိတ်ဆွေများ ဆုံးရှုံးသမျှငွေများကို ပြန်ဆပ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ မိတ်ဆွေများ၏ ထံမှ တန်ကြေးမရှိတော့သည့် ယူရေနီယံ စတော့ရှယ်ယာများကို ပြန်ဝယ်ရန်အတွက် သုံးလေ့ရှိ သည်။

တစ်သက်လုံး အားလပ်ခွင့်မယူသည့် ဖရက်က အားလပ်ခွင့် ယူသည့်အခါ အဖမ်းခံရသည်။ သူ အားလပ်ခွင့်ယူ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ၏စာရင်းစာအုပ်များကို ကြည့်မိသွားသည့်အခါ သူသည် ဒေါ်လာ ၃